

सुन्वन्त्ययति ॥६॥ सुन्वन्त्यजमानो जिनातीतरात्रयान् ।
शाखां प्रदक्षिणं कृत्वायति ॥७॥ औदुम्बरीं शाखा आगच्छति रथैः । सं
देवयजनं प्रति ।

आगतेषु ब्रह्मावरोहति देवस्याहमिति (१. १०) ॥८॥ सर्वेष्वगतेषु रथचक्रात् ।
एषा व इति (१. १२) मन्त्राहृतमवहरते ॥९॥ सं मन्त्रं दुन्दुभिमवतारयति ।
तूष्णीमितरान् ॥१०॥ दुन्दुभीनवहरति ।

अवरुह्य नैवारमालभते तीर्थे स्थितमा मा वाजस्येति (१. ११) ॥११॥ यजमा-
नोऽवरुह्य रथात् चावालोत्करावन्तरेण स्थितं नैवारं चरुमालभते ।

यजुर्गुक्तानाग्रापयति वाजिन इति (१. ११) ॥१२॥ त्रीनश्चान्नैवारमांति ।
चतुर्थं युक्ताध्वर्यवे ददाति ॥१३॥ चतुर्थमश्वं युक्तावे रथं द° । सं सव्याप्रष्टिं युक्ता ।
सर्वेभ्यः षोडश ॥१४॥ सर्वेभ्य एवऽविग्भ्यः षोडश रथान्ददाति ।

अध्वर्युयजमानो मधुग्रहं सौरप्रतिग्रहाय प्रयह्य उत्तरस्यां वेदिश्रोणाऽउपवि-
ष्टाय ॥१५॥ सौरप्रतिग्रहीता च राजन्यो वैश्यो वा योऽसौ रथमावृढः (३. २०) ।

नेष्टा च सौरान्यश्चिमेन निर्हृत्य शालामपरेण हृत्वेकं प्रयह्यन्नाहनेन तऽश्मं
निष्क्रीणामीति ॥१६॥ सौरग्रहान्यश्चिमेन हृत्विधानद्वारेण निर्हृत्य सौरप्रति-
ग्रहाय प्रयहन् । ततः सर्वानेव सौरान्प्रयहति मधुग्रहं चादत्ते ।

ब्रह्मणे मधुग्रहं ददाति सपात्रम् ॥१७॥ ग्रहशब्दस्य द्रव्यविषयत्वात्सपात्रमित्युच्यते ।
तऽ स यथेष्टं कुरुते ॥१८॥ ददातीति वान्यत्रासिञ्चति वा पिबति वेति ॥

॥ चतुर्थी कण्डिका ॥ ४ ॥ ॥

द्वादश सुवाहुतीर्जुहोत्यापये स्वाहेति (१. २०) प्रतिमन्त्रं वाचयति वा ॥१॥ वि-
कल्पश्रुतेः (५. २. १. १) वाचनपक्षेऽपि द्वादशसंख्या यथा स्यादिति द्वादशग्रहणम् ।

षट्कोत्तराः (१. २१) ॥२॥ जुहोति वाचयति वा ।

नेष्टा पत्नीमानेष्वाङ्कौशं वासः परिधापयति चण्डातकं दहरं वा ॥३॥ परिधा-
पयतीति कारितवादध्येषणात्र भवति चण्डातकं चलनक उच्यते एवं ह्यभि-
युक्तोपदेशः अर्थीरुक् विलासिन्या वासश्चण्डातकं विदुः (अमर° २. ६. १११) दहरं
तु कौपीनम् दहरशब्दस्याल्पवाचकत्वात् । सं कौशं कुशमयम् चण्डातकं चल-